

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Helyben:

1 óra 60 fillér.

3 óra 1.80 fill.

Videken:

1 óra 1 kor. 20 fillér.

KOLOZSVÁRI UJSÁG

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Deák Ferencz-u. 18. sz.,
ahová minden levelet
és egyéb küldemény
czimzendő.
Telefon-sz. 201.

FÜGGETLEN POLITIKAI NAPILAP.

Lapzárás: este 10 órakor.

Felelős szerkesztő: Schaberl József.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Tolvajvilág Kolozsvárt. Szerelmi dráma a temetőben.

A nemzet napszámosai.

Most tárgyalja a képviselőház pénzügyi bizottsága a közoktatásügyi költségvetést. Vártuk, hogy a miniszter megnyugtassa a nemzet napszámosait, a tanítókat és óvónőket az iránt, hogy a tervbe vett fizetés rendezés keretében az ő helyzetükön is javítani fog.

De erre hiába vártunk s így igaznak kell annak lennie, hogy a derék, a minden becsületre méltó néptanítók, akik hosszú évtizedekig tartó várakozás után érik csak meg, hogy fizetési minimumjuk 1000 korona legyen eltelésben az eddigi 600 kor. Ám akkor, amikor 600 korona fizetésüket ezer koronára emelik, tulajdonképpen alig nyernek valamit, mert a mai drágaság mellett ez az 1000 kor. semmivel sem több, mint amennyi annak előtte 600 korona volt.

A helyzet alapjában véve az, hogy a mai tanítók a megélhetési viszonyoknak megfelelőleg mivel sem kapnak többet mint a mennyit a többi tanítók kaptak. A régiak a négy elemi iskola elvégzése után mentek a kántorképzőbe s két esztendő múlva már kántortanítók voltak. Harmincz évvel ezelőtt az ilyen kántortanító sok helyen egy tenyér lisztért csalózkodott, pár tojásért ablakot vágott be vagy kuzsolt s a mit így keresett, az volt a mellékjövedelme. Együtt ittak a paraszttal a kocsiban és végig potyázták a falut vajmi keveset törődve a népoktatással, a melyhez alig konyítottak.

A nyomoruság akkoriban igen sok tanítóból kiölte az önértéket s a hi-

vatási iránt való lelkesedést. Ám ha ilyen is volt is a helyzetük, nagy ígérekkel nem viseltettek irántuk. Az akkori tanítók közül esett meg egygyel, hogy mikor a tanfelügyelő arra szólította fel, hogy mondjon egy íkesigét, azt felelte: „ladik“, mikor az ámuló tanfelügyelő olyan íkesige után érdeklődött, a melyet hajtogatni lehet akkor azt mondta: „kulacs.“

És ezek a tanítók már akkor kaptak 600 korona évi fizetést.

Az ugynevezett régi jó világban, az olcsó megélhetés idején.

Ma négy polgári iskola elvégzése után megy az ifju vagy leány a tanítóképzőbe és ott négy esztendeig tanul. Tehát a négy elemivel együtt tizenkét évet tölt tanulásal. Most a tanító önértékes, művelt ember, akinek joggal lehetnek igényei. Megkövetelik tőle, hogy tisztességes ruhában járjon, hogy a társadalomban szerepeket játszó és kitűnő tanfőrfi legyen, telve nemes ambícióval s a növendékei iránt való szeretettel. És amikor ez a helyzet, akkor 1000 korona fizetést adnak neki; olyan 1000 koronát, a mely ma nem ér annyit, mint 30 esztendővel ezelőtt 300 kor. ért.

A fizetés tehát alapjában véve ugyanannyi vagy annyi sem mint amennyin a rég, adomaszerű tanítóalakok nyomorogtak. Jellemzi a kormány felfogását az is, hogy a még az egyszerű másoló munkát végző irnokoknak, akik alig tanultak valamit s a diplomát nem szerezték évi 1400 korona fizetést ad; addig a végzett és okleveles tanítókat nyo-

morságba taszítja és azt kívánja tőlük, hogy nem annyira kötelességet teljesítsenek mint inkább misziót végezzenek.

Elgondolván mindezeket, igazán szánalommal kell gondolnunk a kis községekben működő néptanítókra és óvónőkre a kiknek a mellékkeresetből nem jut semmi s a kik annyit sem kapnak mint egyes protekcióval dolgozó napidijasok. Fájdalommal kell regisztrálni mindezt, annak a konstataciója mellett, hogy az állami tisztviselők fizetésrendezésének nagy sötét foltja van: a tanítók szivtelen és meggondolatlan mellőzése.

Pedig, ha van valamely tisztviselői osztály, melyet föl kell karolni, melyet az anyagi gondoktól meg kell mentenie úgy a tanítói kar az, melynek kezében van letéve a nemzet jövő sorsa.

Mert igaza volt Bismarcknak nem ágyuk, nem generál Szakramentovicsok döntik el a jövőben a nemzetek sorsát, hanem az, hogy kik és miként nevelik a gyermekeket a haza derék s áldozatkész polgáraivá.

Transzferálás.

Kolozsvár, jan. 14.

Tegnapi cikkünk élénk érdeklődést keltett föl városszerte, amit talán annak is tulajdoníthatunk, hogy ez a kérdés a legszélesebb körben érinti a polgárságot. — Az ügy érdemére vonatkozólag közölhetjük még, hogy ez az újítás a végrehajtási törvény intézkedésén alapul, melyet azonban a hatóság alaposan felremagyarázott.

Ugvanis a mondott törvény elrendeli, hogy a lefoglalt ingók szükség esetén összegyűjtessenek, azonban csupán az árverést megelőző napon. Ebből tehát nyilvánvaló, hogy a törvény ezen intézkedése a községekre vonatkozik, hol néha nagy területről kell a tárgyakat össze-

hordani. Azonkívül az árverés sem naponként tartatik meg mint nálunk, hanem az egész lefoglalt ingóság egyetlen árverésen adatik el.

Itt természetesen van értelme ennek a rendelkezésnek; de még itt is a törvény gondoskodik, hogy zaklatás ne fordulhasson elő. Nálunk azonban, pesti mintára, már a foglalás után pár nappal megtörténik az elszállítás, ami azonkívül, hogy törvénytelen, még zaklató is a polgároknak és egyenes anyagi kárral jár.

Még Budapesten is, ahol pedig erre be vannak rendezkedve, káros ez a rendszer anyagilag; mivel a többnyire butorokból álló zálogtárgyak a szállításhoz természetesen sokat szenvednek. De ott legalább némileg ellensúlyozza ezt a károsodást egy más körülmény. Ott ugyanis árverési csamokok vannak berendezve az ilyen tárgyak befogadására, melyekben azután a tömeges eladás folytán valamivel jobb árakat lehet elérni.

De nálunk, ahol csak majmolják Pestet, minden belátás, minden gondolkodás nélkül, nálunk ninesenek ilyen helyiségek. Rozoga félszerekben, esőnek, hidegnek kitéve, még inkább tönkremegy az összezsúfolt holmi s ahelyett, hogy elérnők a nagyonyis kérdéses cél, még többet károsodik a publikum.

Nem indokolja sem a távoltság, sem az áremelkedés nálunk a transzferálást; csak egy, argumentum van mellette: a hatóság rövidlátása.

Az igaz, hogy ez aztán nem mindennapi egy érv.

A nadrág törvénye.

— Reggeli levél. —

Kolozsvár, jan. 14.

Itt is megtörtént, a fővárosban is. Ugyanaz az eset, csak más kivételben, de ne higlye senki, hogy ez a történet vidám, fürge, kalandos, ahogy a czime után gondolja az ember. Egy leányról van szó benne, aki nadrágot lopott. Most majd fogságban tartják s aztán elítélik, börtönbe csukják, bilincsekbe verik s talán föl is akasztják... Szegény leány, aki bűnbe esett; úgy gondolta, hogy a bünt nem éri utól a büntetés. Tévedett; A földi igazságszolgáltatás keze utólrta... egy nadrágot.

A kis esetet, a kis tolvajlasi ügyet, fölfujjuk, hogy nagy lármát csapjunk vele, hogy rajta

keresztül kemény igazságokat mondjunk az igazságszótók szemebe.

Mi fog történni? A leány kap talán nyolcz napot, vagy két hetet s akkor kieresztik. De mi követi ezt? Erről szólunk most.

Máthé Teréznek hívják a leányt és egyik uri családnál volt nevelőnő — így mondja a rendőrségi sajtókönyv. Állását el kellett hagynia s nem talált azonnal más helyet. Első estén azzal feküdt le, hogy „majd talál holnap!” Ezt mondta másnap is. És ezt a harmadikon, a tizediken, a huszadikon, az ötvenedikén. Hónapokig kóborolt kereset nélkül. Ruháit elzálogosította, ékszerait eladta és tegnap már anynyira jutott, hogy nem volt hová lehajtania fejét. Elment tehát, egy-egy félreeső utcába — az Árpád-utca — s egyik szűkös telken szállást kért. Kapott is. Valami fufang is volt a dologban, a leány azt mondta házigazdájának, hogy nincs pénze, de holnapra megérkezik a holmija és — dusan fog fizetni. A leány hálája pedig az volt, hogy reggel, mikor elment hazulról ellopta szállásadójának nadrágját, hogy enni-valót vegyen rajta . . .

Ez a nadrágtolvajlás története. És, aki ebből a történetből csak azt olvassa ki, hogy a kisaszszony nem más mint tolvaj, annak nincs szíve, abban nincs szána, megértő érzés. Mert ez a leány bűnös ugyan, de vannak bűnök, melyben az volna az igazság, ha a büntetést elengednék. Ilyen ez az eset is. Azok az emberszerető jogászok, akik előtt végső célul az lebeg, hogy a büntetés kiszabása, az igazi emberi igazság szerint történjék — ők a megmondható, hogy ez a leány nem érdemel büntetést. És ha más nem volna valószínű az az eszményi törvény, amely a körülmények számbavételével a bűnösséget megállapítaná, de a büntetést elengedné, akkor Máthé Teréz sem jutna börtönbe . . .

Belpolitika.

Kolozsvár, jan. 14.

Egy idő óta hívták lett halatlanszencziókat röpteni a levegőbe. Néha beválik, néha nem ez a riporter fogás; de egy-két napra megvan valószínű a legvérmesebb riporterálom: a piramidális szenzáció.

A mai napra a Lónyai párvalását röptették világgá. Menteleből, hol most a grófi pár tartózkodik, kelt szárnyra a hír, hogy a főhercegnő költsége megingatta Lónyai gróf vagyoni viszonyait és feldulta a családi boldogságot. Ehez járult még a mellőztetés, melyet a gróf nejeinek családja részéről szenvedett. Ez is elhidegülésre adott volna okot s az eredmény: hogy a házaspár válik.

A hír indokolása nem épen valószínű; de a körülmények, melyek közt azt megező folják, mégis inkább kacsának tüntetik azt föl.

Másik szenzációs hír is van. Széllről, akit grófi rangra akar állítólag emelni őfelsége, most újból az hírlik, hogy a külügyminiszteri székben fogja fölvaltani Goluchowszkyt.

A hír egy kissé hihetetlennek hangzik ugyan, de már volt rá példa, hogy magyar miniszterelnök — Andrassy — külügyminiszterre avanszált. Egy hiányossága lett volna Széllnek: hogy nem mágnás; de az előbbi hír szerint ezen is segítve lenne.

Bécs város iparosainak bálján ez évben Ferencz Ferdinánd trónörökös fogja teljes etiketteszerűséggel helyettesíteni. Maga a helyettesítés még nem jelentene semmit; de az a szokatlan kitétel, mely a „teljes méltóság”-ot hangsúlyozza, fontosságot ad neki még politikai tekintetben is.

Annál inkább, mert a főherceggel személyével kapcsolatban különösen a legutóbbi időben, gyakran történnek ilyen rendki-

vüliségek. Ha figyelembe vesszük, hogy a trónörökös nem lett gyermekkorától fogva erre a méltóságra nevelve, el kell ismerni, hogy mindez a sok rendkívüliség úgy hat, mint egy előkészítő tanfolyam a királyi vizsgához. Hogy ez épen az utóbbi napokban sűrűbben ismétlődik, aligha igazat nem ad a politikai baglyoknak, kik közeli trónváltásról hurognak.

Szerelmi dráma a temetőben.

— Saját tudósítónktól. —

Budapesti tudósítónk írja: Duzsán Sándor kolozsvári születésű: 6 éves kőcsiszolónak viszonya volt egy Hannák Stefánia nevű 19 éves gyári munkásnővel, akit el is akart venni feleségül. Hannák Stefániával a Ganzgyárba ösmerkedett meg és mindjárt az első napokban bemutatkozott a leány szüleinek. Ez k azonban kijelentették, hogy nem adják oda leányukat neki, mert annak már kiszemeltek vőlegényt.

A leány azonban nagyon szerette Duzsánt és mivel nem tudott nélküle meglenni, titokban találkozott vele. E titkos ügynek azonban nagyon kellemetlen eredménye volt. A leány anyja lett. Bár mindent elkövetett, szülei tegnapelőtt mégis megtudták ezt.

A leány atyja szörnyen megharagudott és kikergette a házból.

— Többé ne jöjj vissza. Beestelen leánynak a Dunában van a helye!

A szegény leány összecsomagolta holmiját és elment hazulról egyenesen a kedvese lakására. Itten azonban újabb baj várta. Duzsán éppen az napon vesztette el munkáját és kereset nélkül állott. E kettős csapás annyira lesújtotta mindkettőt, hogy öngyilkosságra határozták el magukat. Előbb azonban hosszú levelet írtak a leány szüleinek, a melyben tudtukra adják, hogy kivégzik magukat.

A farkasvölgyi temetőbe mentek ki, a hol agyonlőtték magukat.

Mind a kettőt reggel találták meg halva.

Holttestüket beszállították a morgueba.

Tolvajvilág Kolozsvárt.

Kolozsvár, jan. 14.

Két veszedelmes lakásfosztót sikerült elfogni tegnap a rendőrségnek.

Az Egyetem-utca sarkán az arra czirkáló titkos rendőrök két gyanus egyént vettek észre, akik a nagy zálogházba egy télikabátot akartak bevinni. Kiléttük az igazolásra való föl hívás alkalmával sikerült nyilvánosságra s miután jól ismert alakjai a bűnkronikáknak, bekísérték őket a rendőrségre.

Jónás Ferencz 29 éves és Geréb János csavargó napszámok az illetők. Megmotozásukkor két tolvaj kulcsot, feszítővasat és furót találtak náluk. Eppen kihallgatásukkal volt elfoglalva Kossa dr. bűnügyi kapitány, mikor megjelent a rendőrtiszt előtt Wilhelm Ferencz magánzó és elmondta, hogy lakására ismeretlen tettesek betörttek és 400 korona értékben különféle tárgyat vittek el.

Ugyanekkor a két gyanus alak ssebéből egy órát huztak ki, melyben Wilhelm a saját tulajdonára ismert. A télikabátot is magáénak mondta a panasztévő. A két jó madár ezen bizonyítékokra beismerte, hogy Wilhelm lakásán ők követték el a betörést.

Kivülük letartóztatták még a délután folyama alatt Schwartzén Móricz és Szép János csavargókat, a Hunyadi-téren egy fuvaros szekerekről ruhaneműket loptak el. A csavargók hónapok óta ilyen lopásokból tartják fenn magukat.

Ügyük a törvényszék elé kerül.

TÁRCZA.

A nevelőkisasszony.

A „Kolozsvári Újság” tárczája.

Irtá: Unger Ilka.

(Vége.)

Őt nem érthette vád. Ő szinte alázatos meghunyászkodással sietett urnője rendeleteinek, kívánságainak eleget tenni s gunyos megjegyzéseit szó nélkül tűrte. Őnagysága leereszkedő hangon kérdezte, hogy mivel töltötték a délutánt s megescskolván a kis leányát, méltóságteljesen eltávozott.

Magda napjai kétségbeesztő egyformaságban teltek. Mindig ugyanaz a hideg, feszes szerartartásos hangulat, mely oly idegenül hat az ő egyszerű kedélyére. Őnagysága éppen oly ki mért az ebédlőben, mint öltöző szobájában; éppen oly ki-

mért, mint volt első napon vagy midőn az operába menvén, esteli ruháját vele kapcsolatá be első izben.

Édes anyjának azonban sejténie sem szabad az ő sorsát. „Ne aggódjék értem, drága jó anyácskám, jó helyen vagyok, finom embereknél. A bánásmód gyengéd, az ellátás kitűnő.” Így szokott hazá irni Magda. S olyankor mindig egy titkos könnyesepp perreg le hamvas arczán, míg édes anyjának talán felcsillan a szeme, leánya levelét olvasván. De azért Magda mégis boldognak érzi magát, ha azt a keserves kinnal szerzett néhány forintját hazaküldhette özvegy anyjának. S szinte gépiesen éli ezt az egyhangú életet. Sétál a növendékével, segít neki leczkét elvégezni s hallgatja e mellett a koravén gyermek csacsogását. Most is miket mond.

— Kisasszony, ha én férjhez megyek majd, soha sem fogok nevelőnőket tartani.

Még egyebet is mondana talán, ha az inas ebédre nem hívná őket. Magda arcát biborpir futotta el s ajkába harapott. Ah azok az ebédek! Azok kínosak csak igazán. Őnagysága szuró tekintete, melylyel minden mozdulatát figyelemmel kíséri az ebéd ideje alatt. A férje az eléggé barátságos. Többször kínálja az ételekkel . . Most is úgy tesz.

— Kisasszony esodálatos, hogy milyen keveset eszik! Tessék, vegyen még a sültből!

Magda köszöni, de nem kér többet. Őnagyságát meg majd nem az ájulás környékezi. Vad pillantást vet először a ferjére azután a nevelőnőre. Kezéből majd kiejti az evőeszközt s a visszafojtott indulat pipacspirosra festi a máskor oly szo-

borszerű halovány arczát. — Szemeinek szikrái a boutonjaéival vetélkednek, Magda féltéken sűti le szeméit, azokat a nagy kék, őszinte szemeket s a történetek felett alig mer gondolkozni. Féltékeny rám, világos. Pedig hát nem egyéb rokonszenvnél. Talán még az sem, hanem inkább szána az, mit férje irántam érez. Istenem mit tegyek? Válaszolnom csak kell, ha szól hozzám az ur.

Az ebéd szerencsére véget ért. Az ebéd utáni sétáról hazajövet, azzal fogadá az inas, hogy őnagysága szobájába kéreti a kisasszonyt. Egy percz mulva már bent volt a hálószoba félhomályában. Őnagysága ivoir színű selyem pongyolában feküdt a chaise longueon. Lábainál Tom, a parányi öleb szunnyadozott. Őnagysága areza valami beteges kifejezést öltött. Beteg is volt tényleg.

 Réti Sándornál

Deák Ferencz-utca 4. szám. Legalkalmasabb Karácsonyi ajándékok. 400 drb Fiu ruha 3—8 évesig drbja csak ez alkalomra 2 forint.

HIREK

Kolozsvár, jan. 14.

— **Kik az esküdtek?** Az esküdthíróság első ülészakára a következő esküdtek sorsoltattak ki: Józsa Gyula, Kazay Rezső, ifj. Hatfaludy Mór, Hankó Veres Károly, Kőrösi József, Merza Lajos, Molnár József, Orbók Mór, dr. Nyerges Zsigmond, Tamási István, ifj. Varga Dániel, Vas Domokos, Wertheimer Vilmos, Veszélyószky Antal, Vikol Kálmán, Viski László, Zeyk Károly, dr. Békésy Károly, Béni István, Ferenczy Árpád, Gál Péter, Gallus Viktor, dr. Gergely Albert, br. Györffy Géza, Andrásóvszky Dániel (timár), Burgya Gerő és dr. Deák Albert. Pótesküdték: Pál István, Sándor József, Antal Gyula, Ábrahám Antal, Izai Árpád, Pap Ernő, Pál György, Parizer Pál, Panajott Sándor és Segesvári Ferencz.

— **Hatóságsértő Olasz.** Nagy botrányt inscenizált tegnap d. u. a Mátystéren Beoretii Nándor olasz származású helyi lakos. Mindegyik járók-előtt goromba szavakkal inzultált, és többeket tetteleg is bántalmazott. Viselkedése később oly botrányos lett, hogy a részeg atyafit bekísérték a rendőrség ügyeletes szobájába. Kihallgatás alatt olasz nyelven brigantiknak nevezte a rendőroket, sőt a jegyzőkönyvet vezető rendőrbiztos is legazemberezte. Beoretitt ideiglenes „pihenésre,” az őrszobába helyezték.

— **Kolozsvári erkölcsök.** Minden erkölcstelenség sehol jobb követésre nem talál, mint Kolozsvárt. Mióta a világvárosok „Kosaras asszonyairól” hírt adtak a főváros lapjai, a nézetekben és szokásaiban már amennyi is megfertőzött vidéki elletropolis, a mi kineves Kolozsvárunk kettőzött buzgalommal áhítózik a corrupált erkölcsű városok lépcsője után a rendőrség bünygyi osztályán halomszámra állanak ilyen arányban tett följelentések, melyeknek legnagyobb garmadából a gyermek leányok elleni merényletek kerülnek

nyilvánosságra. Tegnap új följelentés érkezett a rendőrséghez K. S. külvárosi polgár részéről, hogy kilencz éves Ilonka nevű leányát, tegnapelőtt e-te egy 40—45 éves uri ember a lövöldébe csalta, a hol harmadmagával megfertőzte az ártatlan teremtést. A gyermekleány most nagy kinok között fekszik a Karolina országos kórházban, hová szülőszállították. A sárga felöltös merénylőt nyomozzák.

— **Csaló ügynök.** Hogy a megrendelések gyűjtését mily könnyűszerrel játsszák tul az ausztriai gyárosok vigézei, misem bizonyítja jobban mint az a sok följelentés, melylyel a megkárosított polgárok ugyszólván elárasztják a rendőrséget. Tegnap Muntyán Ferencz magánhivatalnok emelt panaszt, hogy egy bécsi ügynök 14 korona előleget vett föl tőle egy nagyobb összegű megrendelés fogantatására, de jöllehet, hogy a pénz átvétele óta két hó is elmúlt a megrendelt árukat még nem vette kézhez. Muntyán ama gyanujának is kifejezést adott, hogy az ügynök a reábizott összeget elsikkasztotta. A hatóság bevezette a szükséges intézkedést.

— **Egy gulya odisszeája.** Azok akik az állati ösztön megnyilvánulását szeretik figyelni, örömmel lettek volna szemtanui annak az esetnek, mely tegnap történt egyik szomszédos faluban. A magyarléta Dezső-uradalom téli tanyájáról egy nyolevan darab marhából álló gulya megszökött, s hatalmas bömböléssel száguldtak végig a határon. Szász-Fenesig a mezőkön haladtak, itt azonban kitérték az országutra, s így közelítették meg Monostort, ahol az előre értesült gazdák elállották a gulya elől az utat. A marhák közül hetvenet sikerült elfogni csak, a többiek megváltoztatták az utirányt és visszarahantak Szász-Fenes felé.

— **Verekedés Feleken.** Véres verekedés folyt le tegnap délelőtt a feleki határban. Az összehasonlott falusi legények kapákkal és kaszákkal törtek egymás élete ellen s az igénybe vett gyilkoló eszközökkel ala-

pos munkát hajtottak végre. A majdnem két óra hosszú, tartott verekedés befejeztével — melynek a csendőrség vetett végét — három súlyosan sérült ember, Oltván Mitru, Gráf Ignác és Sztójka Demeter, maradt a helyszínen. Mindannyiukat a helyi „Karolina” kórházba szállították.

— **Egy albiró életveszélyben.** Szászvárosi tudósítónk írja: Városunk köztisztviselőiben álló albirója, Dr. Biró Kálmán komoly veszedelemben forgott tegnap. Mikor ugyanis hivatalából távozni akart az ajtóban reá várakozó Szentgyörgyi János czipész beretváles késével többször feléje szurt. Az első dőfés a nehéz bőrkabátban akadt meg s mikor megismételte merényletét egy közelükben tartzkodó ember megragadta a gyilkos karját. A merénylőt letartóztatták. Tettének oka ismeretlen.

Színház és Művészet

Boccaccio. A Souppé zenéje mindig szép számú közönséget szokott vonzani a színházba s tegnap mégsem volt telt ház Boccaccio előadásán ezt csak az elfogult műérzék rovására írhatjuk föl. Az előadás — tekintve a női-karnak helyenként tanusított, meg nem kritizálható „möködésétől” — egyike volt a legjobbknak. A szereplők sorában első helyen Garzó Adél tűnt ki. A kisasszony játékában határozott előmenetelt konstatáltunk. Egész egyénisége pedig egy forrásnak induló igazi tehetségről ad bizonyosságot. Mellette Szabó Mariska, Sugár Aranka és Gergely Giza tűntek ki. Dezséri, Kassai és Ligeti sikerült alakításban mulattatták a közönséget. Mátrai élvezhetetlen volt.

NEMZETI SZÍNHÁZ.

Kolozsvár, szerda jan. 14-én.

LOUTE.

Bohózat. Irta: Pierre Veber.

SZEMÉLYEK:

Duponi	— — —	Kassai
Castillon	— — —	Megyeri
Francolin	— — —	Papp
Baburon	— — —	Mátrai
Antonie	— — —	Heltai
Bru	— — —	Dezséri
Loute	— — —	T. Halmi
Echanguettesné	— — —	Laczkó
René	— — —	Gál
Marchaisonné	— — —	Váradiné
Bruné	— — —	Szakácsné
Chevrené	— — —	Palotay
Julie	— — —	Jankó

Kezdeté este 7 órakor.

Színházi műsor:

Csütörtök: Ocskay brigadéros.
Pethás I. m. v.
Péntek: A 3 testőr. Pethes I. m. v.

REGÉNY.

A radocai boszorkányok.

Irta: Konez Béla.

(19)

— De kifizeti meg azt a nagy jószágot?

— A jó Isten lelkeim, a jó Isten, meg aztán emberi kötelességünk az éhezőnek kenyeret adni, vízzel üdíteni a szomjuhozót és hajlékot nyújtani a hajléktalannak! Pogány teheti csak az ellenkezőjét lelkeim. Nő hát üjjenek csak le egy pillanatig erre a lóczára, mindjárt vetek én olyan puha ágyat, hogy akár a király is elalhatna benne!

A másik perczben már magukra hagyta a két vándort, a kik bizony örömet telepedtek le a lóczára.

— Áldott egy jó lélek ez az asszony bátyám — sugta az ifjabbik.

— Arany a szive, arany a szava.

— Kivált ha Radoczei Ilonkáról beszél, ugy-e? Hanem csaknem elárult a nagy fölindulás, látod nem jó olyan nagyon szerelmesnek lenni.

— Hát annak gondolsz?

— Oh igen bátyám és talán több is mint ismerem az, a mit az iránt az ismeretlen leány iránt érezek.

— Ismeretlen leány?! sóhajtott föl mélyen az idősebbik vándor, hát ismeretlen az, a kit tizenhét éven keresztül folyton a szivünkben hordunk, szüntelenül ott látunk lebegni szemünk előtt: Ismeretlen leány az, a kit tizenhét év óta szeretünk?

— Talán nem... és talán igen, mégis az. Mert szülei után. a kiket ismertél, megalkodhatad képét szivedben, de ki tudja lelkivilága, elszakítva csaknem születésekor az édes anyja kebléről, vajjon lelkivilága ugyan maradt-e, olyan maradt-e, a hogy örökölte, avagy pedig olyvá változott, a hogy nevelték, a milyen a környezete volt?

Választ nem kaphatott szavaira, mert gyorsan fölnyilott az ajtó és a fiatal asszony jelentette, hogy rendben van a szoba és pihenni térhetnek, ha akarnak.

Nem kellett másodszor mondania.

A két vándor hálás pillantással mondott köszönetet a menyecskének, a szép és jó álmokat kívánva nekik, egy nyáláb rőzsét dugott a kemenczébe.

— Nekem jó álmom, bátyámnak pedig szép álma lesz — jegyezte meg mosolyogva az ifjabb és jó kedvvel tértek aludni, hogy álmodjon a szerető sziv azokról a radoczei angyalokról.

* * *
(folytatása köv.)Kiadó-tulajdonos:
SCHABERL JÓZSEF.

Migraine-t kapott hamarjába, az gyötörte.

— Parancsol asszonyom?

— Kisasszony, sziveskedjék elsejére más állás után nézni és viszont én is gondoskodom nevelőnőről. — Mondta unott, fáradt hangon, minden bevezetés nélkül. Magda fülig pirult.

— Kivánsága szerint asszonyom

— Az ok, mely e dologra késztet, folytatá ő nagysága éppen oly világos ön előtt, mint előttem. S csak azért nem akarok további fejtegetésébe bocsátkozni, mert meg akarom magam kimélni néhány kellemetlen percztől. Amugy is gyöngédekem.

Aztán végig mérte a kisasszonyt tetőtől talpig. Magda még pirosabb lón; fejét lecsügesztette. Hangja elesuklott, csak az ajkai remegtek. Így állt ott egy pillanatig, de nem felelt. Nem tudott mit mondani

ennek a szivtelen asszonynak, aki miatt oly sok keserű órát kelle neki ártatlanul átszenvennie. Az után hirtelen valami tűz lángolt fel a szemeiben, a megkönnyebbülés, az öröm tulsulya lenyomta a keserűség kínos emlékeit lelkében.

Elmehe, itthagyhhatja ezt a gyűlöletes házat. Talál majd bizalmasabb, melegebb otthonra valahol, hol talán szeretettel fogják körülvenni s nem tekintik fizetett cselédnek. S az új élet reménye erősebben dobogtatá meg szívét és édes mosolyt esalt piezi piros szája köré. Így ment ki ő nagysága szobájából. Az inas elbámult az előszobában, a nevelőkisasszony kipirult, mosolygó arcának látára. De a másik pillanatban már ugrott, mert ő nagysága a csengő utján hívta s ő nagysága szeszélyes. Kivált ha a chaise longue-on pihen s migraineje van.

Férfi Téli kabátok 10 frtől.

Bőrös kabátok 10 frtől.

Utazó Bunda 35 forintól.

Öltönyök 8 frtől.

Dán Bőr kabát 25 frtől.

Réti Sándor

